

Purposeful Prayer: Dialogue with the Divine

<u>Shema: The Meaning and the Message</u> <u>Part 2:</u>

Rabbi Shmuel Silber

December 31st, 2012

THIS COURSE IS DEDICATED IN MEMORY OF:

נח בן אברהם ופייגא ז"ל

פייגא בת מאיר ופשא לאה זיל

אסתר חיה זיל בת צבי ופרומה עלקא

תהא נשמתם צרורות בצרור החיים

MAY THEIR SOULS BE BOUND IN THE EVERLASTING BOND OF LIFE

1. דברים פרק ו פסוק ד

י שָׁמַע יִשָּׂרָאֵל יִהֹנָה אֱלֹהַיִנוּ יִהֹנָה | אֶחֶר:

4. Hear, O Israel: The Lord is our God; the Lord is one.

Approach #1: SHITUF

2. רשב"ם דברים פרק ו פסוק ד

(ד) י"י אלהינו – י"י הוא לבדו אלהינו ואין לנו אלוה אחר עמו ...... י"י אחד – לו לבדו נעבוד ולא נצרף עמו אלוה אחר אפילו לקסום קסמים כמו שפירשתי למעלה:

R. SAMUEL BEN MEIR (RASHBAM) - R. Samuel ben Meir (Rashbam) was Rashi's grandson (his father, Meir, was Rashi's son in-law) and the older brother of Rabbenu Tam. He was born ca. 1080 and died ca. 1160. He spent his whole life in France, and studied Torah with his father and other scholars, especially his grandfather Rashi, in whose house in Troyes he grew up.

Approach #2: Consistency

3. הזקוני דברים פרק ו פסוק ד

מעולה למעלה משכעים. שמע ישראל ונר, שמע והבן לרכר זה: הי שהיה מאו כאין תחילה הוא הי של עכשיו, והוא הי שיהא חי וקיים כאין טוף ותכלה. וכענין זה הוא "אחר", כלומר יש כו לכור אחדות כזה מה שלא היה ולא יהיה כן כשום רכר שככל העולם. דכר אחר"ו: אי אפשר כאן כלא

Rabbi Chizkiyah Chizkuni - Rabbi Chizkiyah ben Manoach Chizkuni lived in Provence around the year 1250, but beyond this almost nothing is known about his personal life. His commentary on the Torah, Chizkuni, was originally published in Venice in 1524. It has been reprinted many times and appears in some editions of the Chumash. Rabbi Chizkiyah writes that his commentary is based on twenty earlier sources, but he very rarely quotes these sources, with the exception of Rashi, whom he cites often. In fact, Chizkuni often elaborates on Rashi's explanations and is considered the earliest of the many supercommentaries on Rashi.

Approach #3: Dependency

4. ספורנו דברים פרק ו פסוק ד

הגלגלים, וממציאות פולם המלאכים". באופן שהוא יחיד בעולמו הרביעי", וזה נראה שנימו בהיות אות הדלית של "אחד" גדולה, ובאות העי"ן של "שמע" הגדולה נרמו שראר לפקות פין, ולהגדיל חעיון בזה, ולזה אמרו ז"ל" "ובלבר שיאריך בדל"ת של "אחד", למען יכוין לוה". (ר) שמע ישראל, החבונן והבן זה. חי, הנותן מציאות ובורא.

אלחינו, הוא נכחר שבנכולים אצלנו"י, אשר ממנו נקוה להשינ י תפצינו כלי אמצעי, ומצר היותו עליון ככחו הכורא, הנה לן לכדו ראוי להשתחות, ומצר שכסנו הקותנו כלי אמצעי, ראי שאליו לכדו נתפלל ונעבוד. הי אואר, וכתיותר נותן המציאות אחר אפיסות מוחלט, התכאר שאין נמצא זולתו ממין מציאותי, ישהרא נכדל כמין ממציאות עולם הנפסרים, וממציאות עולם

Obadiah ben Jacob Sforno - was an Italian rabbi, Biblical commentator, philosopher and physician. He was born at Cesena about 1475 and died at Bologna in 1550.

Approach #4: Voluntary Compulsion

5. אור החיים דברים פרק ו פסוק ד

נְמְצִינְּנְּ אוֹמְרִים שָׁבְּאָרָר מְבֵּ׳ הַשְּׁצְמִים יַּטְפִּיכְּ לְהְשְׁפִּעְבֶּר לְבִּי הַשְּׁצְמִים יִּטְפִּיכְּ לְהְשְׁפִּעְבֶּר לְמָצְּמִים יִּטְפִּיכְּ לְהְשְׁפִּעְבֶּר לְמְצְמוֹה וְיִשְׁבְּיִּרְ אָמָר ה׳ אֵלְהַינוּ ה׳ אָלְהַינוּ ה׳ אָלְהִינוּ ה׳ אָלְהִינוּ הִי אָלְהִינוּ אָיִר הְיִּבְּעְמִלְּ הִי אַלְהִינוּ אָקִר הָיָה עָּנְשְׁמְע הָּיִּא בְּיִבְּיִ מְחַרְ הְאָין עוֹד מְלְּבָדִי, יְחְתִיב הָעְּבְּּרּ לְיִיוֹתוֹ אָתְד רְאֵין עוֹד מְלְּבָדִי, יְחְתִיב הָעְּבְּּרּ לְיִבְּוֹנוֹ וְשְׁיִא לְעָבֹד אָת רְבּוֹ וְאֵין עוֹד מְלְּבָדִי, יְחְתִיב הָעְּבְּּר לְעָבֹד אָת רְבּוֹ וְצִין מְנוֹס מְבְּּנִּוּ לְיִצְּוֹנוֹ וְשְׁיִא לְּכִבְּר אָתְרְבּוֹנוֹ וְשְׁאָנִי חָפְצִים לְּבְּוֹלוֹ, וְלֹא כִּן אָנוּ עִם אֱלְהִינוּ שְׁאָנִי חַפְּצִים בְּעָּרְ הָּעוֹב בַּבֶּה שְׁהִוּא מוֹב נוֹסְף בְּלְּהִיתוֹ אָהָבֶת הָשוֹב בַּבֶּה שְׁהוּא מוֹב נוֹסְף עֵּל הֵיוֹתוֹ אָתָר וּמְיַחָר:

בתרנותו לאלה:

Approach #5: One Source

6. רש"י דברים פרק ו פסוק ד

(ד) כ' אלכינו כ' אחד – כ' שכוא אלכינו עתכ ולא אלכי כאומות, כוא עתיד לכיות כ' אחד, שנאמר (לפניכ ג, ט) כי אז אכפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם כ' ונאמר (זכריה יד, ט) ביום הכוא יכים כ' אחד ושמו אחד:

The Lord is our God; the Lord is one The Lord, who is now our God and not the God of the other nations-He will be [declared] in the future "the one God," as it is said: "For then I will convert the peoples to a pure language that all of them call in the name of the Lord" (Zeph. 3:9), and it is [also] said: "On that day will the Lord be one and His name one" (Zech. 14:9). (see Sifrei)

7. כלי יקר דברים פרק ו פסוק ד

א. (ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. פירש רש"י שהוא אלהינו ולא אלהי האומות לעתיד יהיה ה' אחד. ביאור הענין כדאמר רבי אחא בר חנינא כתיב ביום ההוא יהיה ה' אחד (זכריה יד ט) אטו האידנא לאו אחד הוא אלא לא כעולם הזה העולם הבא כי בעולם הזה על בשורות טובות הוא אומר ברוך הטוב והמטיב ועל בשורות רעות הוא אומר ברוך דיין האמת, אבל לעולם הבא על כולם יאמרו הטוב והמטיב (פסחים נ א). לפי שבעולם הזה מצד שרואין פעולות הפכיות להרע או להיטיב על כן יצאו קצתם למינות לומר שתי רשויות הן, כי מהתחלה אחת לא יצאו שני הפכים כמבואר למעלה בפרשת בראשית (א ה) בפסוק ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד.

ב. אבל לעולם הבא שכבר נשכחו כל הצרות וכולם משבחים ואומרים על בשורות טובות הטוב והמטיב ולא יראו אז ההפכיות על כן יהיה ה' אחד בפי כל ושמו אחד, כי שינוי השמות מדין לרחמים יסבב להם טעות זה. לפיכך ה' אלהינו היינו שם של דין ורחמים שישראל לבד מיחסים אותם לאל אחד, ולעתיד יהיה ה' אחד כי לא ישתמשו כולם כי אם בשם של רחמים:

8. כלי יקר בראשית פרק א פסוק ה

(ה) ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד. מה שלא נאמר יום ראשון לפי שאמרו חז"ל (ברכות יא ב ועיין מהרש"א) מזכירין מדת יום בלילה ומדת לילה ביום. להוציא מלב המינים האומרים שמהתחלה אחת לא יצאו שני הפכים, ועל כן גזרו אומר מי שברא אור לא ברא חושך, על כן אמר ויהי ערב ויהי בוקר דהיינו ליל ויום אף על פי שנראין הפכין מכל מקום שניהם יום אחד, יומו של אחד, כי אל אחד ברא לשניהם.

KLI YAKAR - Rabbi Shlomo Ephraim ben Aaron Luntschitz was born in Luntschitz (Lenczyk, Poland) c. 1540. His mentor was R. Shlomo Luria. For some period he was Rosh Yeshiva in Lvov (Lemberg). From 1604 he was assistant Rabbi to R. Judah Loew (Maharal) in Prague and was Rosh Yeshiva, and eventually succeeded Maharal (after his death) as Rabbi of Prague in 1609. He died in 1619.

9. The World Of Prayer: Rabbi Elie Munk (pages 113-114)

Moreover, it is the very foundation of the unity of our lives and our own selves, and thus the basis of Jewish ethics. For only if mercy and justice, joy and pain, life and death flow from one source, only if our health and wealth are granted and withheld by the order of the One G-d, only then are we His, with every fibre of our being, with all our heart, all our soul and all our wealth. Therefore, the immediate consequence of the THE 'N is DODING — not a theoretical concept echoing in a vacuum, but the direct challenge to lead a moral existence, that we should love and serve G-d in all the diverse phases of our life and being.

Complete, unreserved submission to the One indivisible G-d, makes man into a harmonious and integrated personality. אחר, the unity below is a reflection of the אחר, the unity above.